

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 136/2024
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства - Виши суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, одлучујући о захтеву Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 20.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Сомбору за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду Прр 9/2024 од 22.03.2024. године.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, означавајући као тужену Републику Србију, Високи савет судства, Виши суд у Новом Саду.

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр 9/2024 од 22.03.2024. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име новчане сатисфакције за повреду права на суђење у разумном року износ од 300 евра са законском затезном каматом од дана пресуђења 22.03.2024. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате у парцијалном року од 4 месеца и обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 22.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на трошкове поступка почев од дана пресуђења до дана извршности.

Против ове пресуде, у делу решења о трошковима поступка, тужилац је изјавио ревизију и спис предмета је достављен Вишем суду у Новом Саду ради одлучивања о жалби.

Виши суд у Новом Саду је доставио Врховном суду предмет Гжрр 41/2024 са захтевом од 06.06.2024. године за делегацију другог стварног надлежног суда.

Према наводима овог захтева, постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против наведене првостепене пресуде у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер је тужилац поднео тужбу ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разуменом року, означавајући као тужену Републику Србију - Високи савет судства – Виши суд у Новом Саду пред којим је вођен другостепени поступак (Гж 5538/2020) у коме је утврђена повреда права на суђење у размном року.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Како је поступајући суд коме је достављен предмет ради одлучивања о жалби на првостепену пресуду уједно и орган тужене против кога је усмерен тужбени захтев, Врховни суд налази да постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у другостепеном поступку у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић